

REDACȚIA
Arad, Dealul Ferenec-utca nr. 20.

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor.
pe 1/2 an 10 .
pe 1/4 an 5 .
pe 1 lună 2 .
Nr-rii de Duminecă pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătăți pe an 40 franci.
Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA
Arad, Dealul Ferenec-utca nr. 20.

INSERTIUNILE:
de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b., de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înaintea în Arad.

Scrisori nefrancate nu se primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Anul VI.

Număr de Duminecă

Nr. 5

SPAIMĂ.

(*) Ne-am obișnuit de mult să vedem cum foile ungurești ceartă pe cei mai buni Români, ear pe cei slabi laudându-i. Ni-a fost întotdeauna spre mângâiere, văzând că prietenii noștri sunt între cei luați la goană și nici odată n'a trebuit să roșim că ne laudă potrivit noștri... Marele Rosetti zisesese, că atunci când te laudă dușmanul, să știi că ai făcut — cel puțin o greșală!...

Nu ne-au măhnit deci nici odată ocările ungurești.

Vorba e însă că sunt între Români o seamă, care nu odată păcălesc pe Unguri, și pentru a-și face mână bună pe lângă stăpânire, pe noi ne înfațșează drept spaimă, — ciuhă, cum se pune între holde.

Uneltirile acestora întotdeauna ne-au umplut de scârbă. Pentru-că te poți apăra de ori-ce lovitură, când o vezi. Dar când cine-va vine pe spate, trebuie să fii foarte tare, pentru-că să nu-ți pese.

Ne simțim destul de tari ca să ne apărăm de amândouă aceste soiuri de vrășmași. Ceea-ce nu însemnează însă că nu trebuie să ne oprim când vedem earași un atac — pe la spate.

De mai multe zile anume, prin „Egyetértés” vedem că este atacat vicarul Orădiel-Marî, dl Vasiliu Mangra și redactorul nostru Russu Șirianu.

N'am luat însă cuvântul, pentru-că fiind vorba de sfaceri mai mult bisericesti, suntem de părere că avem vreme să limpezim lucrurile acolo unde se cuvine: în Consistor și Sinod, dacă, peste tot, va fi nevoie de lamurire.

În numărul dela 4 Februarie foaia kossuthistă vine însă cu invinuirii politice.

După ce scrie anume că țărâni-mea română și-a întors fața dela frunțașii săi, convingându-se că numai Români prieteni cu Ungurii apăra pe sătenii, scrie:

„Acești frunțași — adică prietenii noștri — sunt dușmanii at poporului și acum vor să facă țeranilor școală politică, afățând pațimele și stricând prietenia dintre Români și Unguri. Mâna acestor afățători primejdioși a lucrat și astă toamnă la alegerile de prin comitate, dar au reușit numai la Arad și Caraș-Severin. Tot et umblă acum să întemeieze cluburi comitatense române, ca astfel Români să aibă cuvânt în toate satele“...

După ce spune apoi că eată, la S.-Miclăușul-mare din Banat Români au ales oamenii lor, ear la Sarafalau Români nu s'au lăsat ca fibireul să le pună antistie cu slla, și la Cenanul Sârbesc Români d'asement s'au pus pe lucru, sifșește:

„Nu zadarnic au umblat decet oame-nii „Tribunei Poporului” pe la adună-rile învățătorescți din Banat: Russu prin Torontal ear Mangra prin Bihor i a în-vățat pe Români ce să facă! Ear sta-țul ungar? ! Doarne“.

De unde ar urma: statul ungar să nu doarmă, ci să pună mâna pe Russu și pe Mangra, ori cel puțin să nu-lase să mai umble pela — sate! Pentru-că, vedeți D-Voastră, umblând Russu în Octomvrie pela — Făget, în Caraș-Severin, a pus la cale pe cei din Torontal, încaț e primejduită pacea și frăția: Români din Torontal nu vor să aleagă antistie pe cari le-ar voi d-nii fibirae!

Cât despre vicarul Mangra, Dumnezeu știe ce se va petrece și în Bihor, unde i-a învățat pe Români ce să facă!

De bună seamă. Și s'a ferit așa de puțin, că a dat învățături chiar în biserici. Nici cel mai fără rușine om însă nu va pute să spună, că dl vicar n'ar fi dat învățatură bună, creștinească ori că pe amvon a făcut — politică. Școala și biserica este de așa însemnătate pentru viața noastră națională, și în Bihor îndeosebi sunt atâtea de făcut, în caț d'ar lurca caț trei, ș'atunci dl vicar Mangra tot de ale școlaei și bisericeii ar avea de săvârșit.

Dar chiar în politică de s'ar arunca, și atunci numai pe temelul legii ar sta! Zadarnic deci cei dela „Egyetértés” ori cei adăpostiiți de numărul ziar, vor să facă — vorba Romanului — caț verzi pe perei, cați d-lui Mangra nu-i vor putea strica nici caț negru sub unghie.

Cât despre spaima ce li o face Ungurilor cu redactorul nostru, apoi scriitorul articolului din „Egyetértés” își bate joc de Unguri!

Intâiu de toate nu e lucru nou afacerea cu cluburile comitatense, ci noi toți lucrăm în acest înțeles înca d'acum trei ani, când am publicat în ziarul nostru un plan întreg despre chipul cum trebuie să lucrăm în comună și la sate.

Dacă Români din Torontal s'au sumecat deci și nu vor să se mai lase unelte în mâna fibirselor, e nu pentru că redactorul Russu a umblat prin — Caraș-Severin la adunare învățătorescă, ci pentru-că începe a pătrunde tot mai adânc între Români simțul de a-și îndeplini cea dintâiu datorie cetățenească: a se folosi de drepturile înscrise în legi!...

Atâta fac Români și lângă fiecare Român de s'ar pune câte un geandarm, nici atunci nu se va descoperi că vre-unul vrea s-o ia alt-turea de lege!

Să-și îndeplinească însă cu sfințenie această datorie, să voteze și la comună și la comitat — și când va veni vremea, par la Dietă — cu cei cari lor li-se par mai buni, asta da, la asta i vom îndemna pururea... Lase apoi „Egyetértés” și cei dela spatele lui pe Români în pace: ei știu și cunosc pe cei buni!

Tot așa, ne place a crede că și Ungurii — ori cu câtă răutate se unel-tește pentru a-i păcăli — vor și la urma urmelor să aleagă ce și caț e drept din grămada sfruntatelor neade-văruri ce aproape zilnic se scriu prin foile lor... Spaima meștesugită va re-

mâne deci cel mult o minciună încor-norată cu care — vorba Romanului — poți să prânzești, dar de cină nu se mai ajunge.

Vorbă cuminte. În numărul dela 4 Febr. „Budapesti Hirlap” scrisese un articol despre legătura dintre Unguri și Croați. Spunea, între altele, că pentru a cunoaște bine pe Croați și lucrurile din Balcani, unde se vorbește mai mult limba slavă, Ungurii ar face bine să învețe limba croată.

Atâta i-a trebuit însă lui Bánffy: vorbă cuminte! În organul său și sare asupra lui „B. H.” spunând că asta i o vorbă de om smintit la cap. Celor dela „M. Szó” nu le trebuie altă limbă, decât ceea maghiară și lumea întreagă astă limbă s-o știe, mai ales, că după cum au scris mai alaltăeri, limba lor li-se pare așa de frumaasa, că poate numai cea italiană o apropie!

De unde urmează că de spu între șovinști o vorbă cuminte, și se sparge capul.

Sunt prea multe învățătoare. Mini-strul școlaelor a trimis un ordin inspectorilor școlarii, precum a făcut cunoscut și autorităților bisericesti-școlare, că deoare-ce preu s'au înmulțit învățătoarele, pe viitor în pre-școlarii de încați să nu se mai dea diplomă elevilor preparandiste și peste tot, elevele cari învață privat, nu vor putea ajunge să fie calificate.

Chestia naționalităților în Dietă.

Pare că a fost greu numai începu-tul, ori că au fost norocoși deputatul sas Lindner și cel slovac Veszelovszky, — destul că de când ei au deschis în Dietă vorba despre naționalități, aproape nu e ședință în care să nu se vorbească despre această însemnată afacere a țării.

Astfel și în ședința dela 5 Februarie n. vorbiră două înși.

Hollaky Imre, deputat ales la Baia de Criș, care, după cum spune, trăind tot între Români, cunoaște poporul nostru, a vorbit pe un ton mult mai înțelept și binevoitor despre naționalități decât alți deputați.

A spus celor din Dietă să nu scape din vedere îndeosebi un lucru: venirea în Dietă a două naționalități, Slovacii și Sârbii, însemnează deja o apropiere. Ungurii trebuie să fie însă și ei binevoitori, și pe baza egalei îndreptățiri se va ajunge la o înțelegere. Face asemănare între programele politice din trecut și între câte cer naționalitățile acum: el cearcă a dovedi, că și în privința aceasta s'a făcut apropiere spre o în-țelegere. Unit mai lasă, alții mai adaogă, — în felul acesta trebuie să se ajungă la pace.

A venit însă alt deputat, tot om de al stăpânirii, care s'a năpusit asupra Slovacilor, spunând că ei nu recunosc întâietatea nației maghiare, ci vor — îm-părăție slovacă!...

Se înțelege că aceasta este un ne-adever, pe care Veszelovszky l'a și des-mințit îndată. Adevêrul este că deputații maghiari de soiul acesta au interes să i

vorbească de rău îndeosebi pe cârturarii slovaci, căci astfel sperie pe Unguri și storc ajutor dela guvern să se aleagă așa zicând cu puterea deputați împotriva naționalistilor slovaci, căci mai ales pe aceștia i a ocărit deputatul ungar.

Fie că ne vorbesc de rău, fie de bine, ceea-ce ne place este să se vorbească; pe d'oparte să-i vedem pe Unguri că ce zic, pe de altă parte să ni-se dea prilej a le răspunde așa cum socotim cu mințea și simțim cu inima noastră românească. Celelalte le va coace vremea!

Ovreii și naționalitățile.

Cei cari au urmărit cu luare aminte discuțiunile din Dieta țării au văzut numai deoat, că în fruntea gă-lăgioșilor cari strigă foc și sabie asupra naționalităților, este jidovul Pichler Gyözö, kossuthist... Ear dintre ziarele budapestane cele cari s'au năpusit asupra deputaților naționaliști Lindner și Veszelovszky sunt ziarele acaparate de Ovrei.

O, le vine de minune la socoteală Ovreilor ca să facă șgomot, să strige că țeara-i în primejdie, că e gata cu Ungurii — deoare-ce se mișcă „pan-slavii”, Sașii au sărit și ei ear Români, hoșii de ei, stau la pândă, gata să zugrume pe Unguri!...

Doar chiar acum, ziare cu tre-cere între Maghiari, cum e „Magyarország”, „Hazánk” și „Alkotmány” arată primejdia ce s'abate peste țeară din-spre Galizia, de unde vine adevêrat potop ovreiesc, potop care pe unde trece, nimicește totul în calea lui!

Așa că însuși contele Eszterházy întrebă alaltăeri în Casa Magnaților dacă n'are de gând stăpânirea să ia măsuri de apărare împotriva acelor Ovrei cari vin în țeară cu droaia și trăiesc ducând la sapă de lemn populația de băștină a țării.

Ear primul ministru Szell s'a sim-țit îndemnat să făgăduiască serbătorește că da, în fața primejdiei va lua măsuri grabnice, va face o lege care să îngreuneze stabilirea în țeară a ori carui prăpădit!

Ministrul dreptățit, dl Plösz, a fă-găduit și el să pedepsească pe cămătarii (Ovrei!) cari în părțile de mează-noapte ale țării au adus la sapă de lemn sate întregi, scoțând, spre pildă, un sat întreg la licitație pentru datorie de două mii coroane!

Își poate lachipui ori și cine ce spaimă pe Ovrei!... Lege, care să oprească jaful! Dar asta-i moartea lor.

Și eată, ne pomemirăm că eri zi-arele din Budapesta — în primul rând cele puse în simbrie jidovească — ne aduc știrea următoare:

„Partidul kossuthist a hotărât că încă în decursul discuției asupra proiectului de buget să propună, prin graiul lui Pichler desființarea legii de naționalități“!...

Vrea guvernul să apere țeara de primejdia ovreiască?!... Ei bine, Pichler va arăta el, împreună cu alți Jdovi din Dietă, că altă primejdie e mare: cea venită din partea națion

Printii României.

Academia Română a primit spre păstrare, din partea M. S.ale Regelor, două documente prețioase, două bucăți de versuri scrise românește și adresate grațioasei noastre Suverane de către micul Prinț Carol și Elisabeta, în ziua de 16 Decembrie 1901, cu ocazia zilei onomastice a M. S. Reginei.

Reproducem aceste gingașe scrisori cari prin sentimentul pe care-l învederează și prin speranțele ce deșteaptă pentru viitor, trebuie să umple de bucurie tot sufletul românesc.

IUBITĂ MĂTUȘE.

Azi veni la mea fereastră
Mândra pasăre mnească,
Și mișcând din aripi
Zise b'ând curățitoare:

Bine, bine te am găsit
Îngerașule iubit!
Scoală și te pregătește
La mătusa ta pornește.

Și ajungând s'o 'mbrățișezi
Apoi dulce să-i urezi:
„La mulți ani să trăiești
Și ori când să mă iubești!”

Elisabeta.

IUBITĂ MĂTUȘE.

Eu pe calu mi năzdrăvan,
Via de mult, căci e de un an,
De-am plecat din depărtări
Trecând peste râri și țări.
În est drum îndelungat
Mult am avut de luptat
Cu bălauri și cu zmei,
Dar fugiau ca vai de ei,
Când simțiau că sunt șolman
Și calu mi e năzdrăvan.
Astfel am sosit cu bine
Pan' aici, până la Tine,
Și cu-al sufletului foc
Mi urez deplin noroc
Să trăiești zile senine
Și de fericire pline!

Carol.

București, în 16/29 Dec. 1901.

DRAGOȘ VODĂ.

Dragoș, mândru' ca un soare,
A plecat la vinăto'are...

Tradiția despre originea română a Moldovenilor, este împereunată și cu tradiția descălecatului lui Dragoș din Maramureș. Conținutul acestei tradiții, în cronică mai pe larg expusă, este pe scurt următorul:

În vremea lui Vladislav craiul Ungariei, Tătarii ce locuiau pe atunci în Moldova, pe apa Prutului și pe apa Moldovei, au năvălit în Ardeal și Țeara Ungurească. Spre a-i scoate din țeară, craiul Vladislav ceru

ajutor dela Râm (= Roma). Atunci Râmleni (= Romani) au venit la Țeara Ungurească în ajutor craiului Vladislav. Acei Râmleni erau desbinați în Râmleni noi de legea lătimească și Râmleni vechi de legea grecească. Râmleni vechi se trăgeau din doi frați Roman și Vlachata, al căror urmași, în vremea când Formos Papa au trecut dela pravoslavie la lătinie, n'au voit să primească legea lătimească, ei au ramas în legea lor veche creștinească. Ear Râmleni noi ureau pe Râmleni vechi pentru legea lor. Ei au sfătuit în taină pe craiul Vladislav, care și el era de legea lătimească, să trimeată pe Râmleni vechi înaintea tuturor celorlalți oameni în poțiriva Tătarilor, că doar vor peri cu toții în luptă. Și s'au dat apoi luptă mare între Vladislav craiul unșureș și între Tătari, și mai întâiu de toți au intrat în lupta Râmleni vechi, după ei Ungarii și Râmleni noi, cei de legea lă-

timească, și au ajuns la niște locuri prea frumoase, și au ajuns zimbru la țărmul unei ape, unde l-au ucis, și s'au ospățat din vinatul lor. Și le-au venit dela Dumnezeu gând să-și caute loc de trai și să se așeze acolo, și s'au întors înderăt de au povestit tuturor celorlalți de frumoșea țării, ca să se așeze și ei acolo; și s'au rugat apoi de Vladislav craiul unșureș să le dea drumul, ear craiul cu mare milostivire i-au lăsat să plece. Și au plecat din Maramureș cu toți tovareșii lor, și au venit la locul, și s'au așezat acolo, și și-au ales pe Dragoș Voevod. Și de atunci s'au început cu voia lui Dumnezeu țeara Moldovei. Ear Dragoș Voevod au descălecat cel întâiu loc pe apa Moldovei și alte locuri dealungul apelor și au făcut pecete domnească pentru toată țeara un cap de zimbru. Și au domnit Dragoș Voevod doi ani.

Această tradiție, scrisă înainte de

timească, și au biruit pe Tătari Râmleni vechi. Vladislav craiul foarte s'au bucurat de această biruință, ear pe Râmleni vechi i-au cinșit și i-au miluit foarte mult pentru vitejia lor; și le-au descoperit lor viclenia Râmlenilor noi, sfătuiu-i să nu se mai întorcă la Râm, ca să nu piară de mâna Râmlenilor noi, ci i-au chemat să trăiească în țeara lui. Atunci ei s'au rugat să nu-i silească a trece la legea lătimească, ci să-lase a trăi în legea lor. Ear Vladislav craiul cu mare bucurie i-au primit și le au dat pământ în Maramureș între apele Moreșului și Tisei, cu local ce se chiamă Criș; și acolo așezându-se Râmleni vechi, trăiesc până astăzi.

Și era între ei un bărbat cuminte și viteaz cu numele Dragoș. Aceasta, plecând odată la vânat cu tovareșii sei, au dat de urma unui zimbru, și s'au dus pe urma zimbrului peste munți; și trecând munții,

1504, cu care an se sfârșește cronica, o cunoștea, în această formă mai dezvoltată, și cronicarul Ureche. Dar el, istoriograf erudit, care — cum însuși zice — „cu multă nevoință a citit cărțile și isoadele și ale noastre și cele străine“, nu urmează în toate tradiția cronicelor indigene, ci el ia știrile sale și din „letpisete lătimește și ale istorii“. Abstracție făcând dela acestea, cronica lui Ureche dă tradiția indigenă a descălecatului aproape în aceeași formă ca și cronica anonimă, zicând:

„Cu voia lui Dumnezeu o samă de feciori de domni, din domniile ce au fost pe acele vremi la Râm, și cu oamenii lor din Maramureș, viind peste munții unșurești și peste munții țării Moldovei, vinând hieie selbatece, au ieșit la apa care-i zicem Moldova, gonind un zimbru, care l-au și vinat la locul unde se chiamă acum satul Bourenii pe acea apă a Moldovei. Și aceia

ieșind la locuri frumoase și dechise, au socotit cu toții că este loc bun de hrană, și plăcându-le tuturor, s'au întors înapoi earăși la Maramureș și si-au scos oamenii toți într'această țeară... Într'acei feciori de domni ce au nemerit locul acesta, au fost și Dragoș Vodă, care era din domni Râmului ce venise dela Maramureș, și se vede mai de cinste și mai de folos decât toți; pe care cu toții l-au pus domn mai mare lor și purtător de grije. Și dacă l-au pus domn, au luat pildă depre capul acor hieri năsilnice, zimbru, ce scorie mai sus că l-au vinat, duseră de au făcut pecetea țării Moldovei, de trăește până într'această vreme... Și au domnit doi ani Dragoș Vodă și s'au săvârșit“.

Moldova, deși făcea parte, în toată întinderea ei, din imperiul lui Traian, n'au fost colonisată de Romani. Teritoriul acelei intensive colonisare romană în Dacia cucerită de Traian, prin care s'a dat naștere aci poporului român, cuprindea numai Oltenia cu partea resăriteană a Bănatului Timișean și Ardealul. Celelalte părți ale Daciei Traiane au ramas încă mult timp neatinsse de influența etnică a românismului. Afară de fortificațiunile la hotare, cum valul lui Traian în Basarabia și resturile unui val roman în nordul Nistrului, pe lângă câteva resturi de așezări romane, la Dunăre pe malul bășărebean și la țărmul mării, unde era patru sau cinci orașe romane, nu s'au constatat în părțile Moldovei vr'o altă urmă fixă, remasă din timpul dominațiunii romane. Numirile topografice din interiorul țării sunt atunci, pe timpul Romanilor, dace, și populațiunea a ramas deasemenea dacă.

După părăsirea Daciei, câmpia deschisă la resărit de Carpați remase, timp îndelungat, pustiu loc de trecere al oardelor barbare ce năvăliră după vremuri, rând pe rând unele după altele, până ce veni Romanul creștin să tragă brasdă în țelina, să-și așeze aci statornic casă și masă, să-și ridice aci triumfător tron și altar.

DIN ȚARA OLTULUI.

Necazuri administrative.

Încă sunt în memoria onoratului public român isprăvile d-lui Dr. Benedek Arthur de când era prim-pretore în cercul Branșului, cari au fost publicate în „Gazeta Transilvaniei“, de atunci, în urma căror publicațiunii și la rezistența categorică a inteligenței din Zerneași, făcută cu ocaziunea reștăurării ampoiștilor municipale de acum un an: „că la nici un cas nu-l mai primesc ca șef al cercului lor“, cel dela cărma statului din nefericire l-au împus cercului Șercăi de prim-pretore, care în decursul acestor 6 ani s'au nisuit a deveni renumit

Prieten și dușman.

Te strânga 'n brațe de te omoară
De atâta prietenesc amor,
Acel ce alături, subțicat, s
Cu tine merge p'un răzăr.

Se uită crunt, și n'are milă
De neșfârșitele și dureri,
Acel ce-ar vrea să-și facă slă
Ș-ar vrea într'un minut să peri.

De vrei să faci socoată dreaptă
Cu mîntea limpede-i împarți:
Născuți de o mamă și d'un tată,
Sunt oameni amândoi, și-s frați...

Săriți, săriți, că e nebum!

În liniște trecea pe stradă,
Un blând apostol al lui Crist,
Mulfimea 'n urma lui, grămadă,
Răcnea: — străine! ce ești trist?

— Nu vezi, n'auzi ce se petrece,
În jurul tău?... cântări, muzică, ...
Și tu, ești stesn de peatră, rece;
Stai mut și prost, — nimic nu știi!

— Vai, lume, lume, când îl pune
Temeiu la sapte domne, mări?...
Să înfloară codrii, să resu ne —
Sub pași de Feți legendă?...?

— Grăție hulă! — gloata sbeară
Cu glas puternic, ca de tun —
Aduceți petrii, furci, topoarsă, ...
Săriți, săriți, ... că e neban!...

Și l-au ucis, vestind cuvântul,
Cel pentru binele obștesc;
Acopere-i ghea mormântul...
Și corbii — asupra-i cronăneșe...

Pr. Al. Munteanu al lui Vasile.

Elenutei...

Pentru-ce ești așa dulce,
Și de ce eu te iubesc?
Pentru-ce când pleci d'aici,
Eu ferbinte te doresc?!

Colibri.

Poesii populare.

Frunză verde de dudău,
Eu mândră de dorul
M'am bolnăvit foarte rău.
De când eu nu te-am văzut
Și mustață mi-a crescut.

Câte-odată așa-mi vine,
Să mă duc mândră la tine.
Mândrușă să te sărut,
Că de mult nu te-am văzu!

Hai lăliță, vină eară,
Că te isu și eu la vară.
De nu vii s'ascuți de mine,
Nu mai merg, mândră la tine.

Foaie verde de maslină,
M'as duce mândră la tine.
Duce-m'asî nu pot străbate,
Că prea multe am la spate,
Doză dealuri și o pădure!
Eară prin pădure mare,
D'ar vrea bunul Dumnezeu,
Să fie pe gândul meu,
Aș face pe voia mea.
Dealul eu l'as îmburda,
Dar n'am în el cu ce da!
Deie Dumnezeu să ploauă,
Să morțoaie dealu-n două,
Apoi să fie cărare?
Să merg fără împedecare!
Și să vin' un viscol mare,
Să ducă pădurea mare.

Mândră poți mă aștepta
Că, nu-l după voia mea
Bată-te cucul tu lume
Nu mi-al putut mie spune
Când dealul tu l'al făcut
Și pădurea a crescut!
Voi două sunteți în cale
De nu poel, merge pe cale
Să fi întrebare de mine
Unde crește pomul bine
Și că vrea deal să zidească
Dincolo pădurea crească
Aș fi zis să nu zidească
Și pădurea să nu crească.

George Budian, croitor.

Mă dușei seara pe vale,
Ca omul cu supărare,
Și-mi ești hida-n cărare
Și ea prinde-a mă 'ntreba
Sezut-am cu cineva?
Eu am prins a mă jura
Mă jurai și nici prea,
Hida crede că-l așa.

Mult mă 'nteabă oare cine:
Unde-i carnea după mine?
— Măi omule a-i nebulit,
Carne-a fost și s'a topit,
De jale și de urit...
Zice câte-s pe pământ!
Măi omule, a-i căpiat
Carne-a fost și s'a uscat,
De jale și de bănat,
Și de câte m'au mâncat.

Să mă știe mândra mea,
Că eu trec pe lângă ea
Face-miar pod cu cărpa
Și punte cu zadia.

Pe cel deal îndelungat
Fuge un bot de mălai cald,
Stai mălae nu te duce
Că te-oi scaldă 'n lapte dulce.

Pădure dragă pădure
În tine sunt multe mure,
Nu mă spune cătră nime
C'am vărât o vară 'n tine.
Lasă-mă spună frunza
Că ea mi-a ținut umbra,

In această grea și obositoare muncă ajutați și spriginii am fost în tot timpul de cei buni și îndurători ai noștri. Îndeosebi stimabila doamnă Minerva Dr. Brote, ca și în trecut, a primit cu toată prevenirea și în mod de tot generos și în tot anul acesta binevoitorul protectorat la această sărbătoare, anume pregătită pentru săracii noștri.

Generoasa noastră protectoară a adăugat onorificii și creștinești misiuni obositoare și apostolică muncă numai și numai ca sărbătura adevărată mângâiere și bucurie să reverse asupra săracilor noștri. Domnia sa, pe lângă că a indemnat la contribuție, a grupat în jurul său pe stimabilele doamne: Ana Dr. Moga, Ana Dr. Mariescu, Savia Dr. Barciuanu, Maria Dr. Crișan, Alexandra Dr. Rusu, Malvina Veizariu, Popa, cum și pe domnișoarele: Eleonora Borcia, Tiberia Barciuanu, Elvira Cristea, Lucreția Bența, Florica Cioran, Tinca Simonescu, Elena Cunțan, Zina Moga, Roca Moga, Sabina Brote, Gem Simonescu, Clelia Păso, Agnes Cristea și Elvira Olariu, apoi pe doamnele: Elisabeta Poponea, Paraschiva Ișan, Eugenia Zicheli, Evelina Panfilie și domnișoarele: Aurelia Bogorin, Elena Grindean, Ana Coontea, Elena Baciu, Paraschiva Stoica, Elena Moldovan, Elena Vintilă, Elena Roman, Elisabeta Buzdughină și Paraschiva Apolzan, cari cu diligență de fer din zorii de zi și până în noaptea târziu au croit și cusut lucrurile menite pentru săraci.

Neobosita doamnă Aurelia Bogorin, ca și în trecut, a adunat cu multă osteneală o sumă considerabilă de bani, cu cari s'a procurat material pentru vestimenta. Asemenea au colectat și doamnele: Elena Baciu, Paraschiva Stoica și d-ml: Ioan Apolzan, notarul reuniunii; Savu Roman, Vasile Macrea, Valeriu Grindean, George Prașca, Ioan Simion, librar și Ioan Bologa.

Numărul obiectelor parte confecționate, parte procurate au atins numărul de 700 bucăți, de care părtași s'au făcut sute de ucenici, de școlari, văduve și orfanii lipsiți.

Sărbătura de împărțire a fost adevărată sărbătoare a săracilor noștri! Ea a câștigat mult în măreția sa morală prin clasicul discurs al cucernicului părinte Demetriu Cunțan, profesor seminarial, care purcezând dela cuvintele Mântoitorului: „Lăsați copiii să vie la mine, căci unora ca acestora este împărăția cerurilor“, a dezvoltat în cuvinte alese partea creștinească și morală a acestui act sublim și de inimă înălțător, încheiate cu o frumoasă rugăciune către Atotputernicul Dumnezeu, care s'a îndurat a ne la putere de a sprigini cu iubire pe cei lipsiți, a ne deschide ochii noștri pentru a vedea unde e lipsă mai mare și a nu trece nesimțitori pe lângă cei suferinzi și căruia 'i-a mulțumit pentru toate darurile, de care părtaș ne-a făcut.

Din parte-ne aducând cu smerenie creștinească mulțumirile reuniunii noastre, d-zeescului fiu, în cărui bunăvoință și îndurare închinăm toată ființa și toate fapturile noastre servite în numele Lui, ne declarăm tot deauna mulțumitori și recunoscători tuturor acelor, cari posibilă ne-au făcut această împlinire a datorinței creștinești.

De încheiere mai amintim, că la sărbătoare au binevoit a suprăsolvi un „evlavios creștin“ 15 cor.; Dr. I. Iancu, medic (Săsciori) 1 cor. 80 bani; Nicolae Gogan, contabil 1 cor.; Alexiu Oniț, jude reg. în pens., Timoteiu Popovici, prof. sem., Simeon Popovici, protopresb. pens. și Nicolae Simion, membru onorar al reuniunii, fiecare câte 60 bani.

Sibiul, 15 Ianuarie n. 1902. Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiul“.

V. Tordășianu,
president.

I. Apolzan,
notar.

PARTEA ECONOMICĂ.

Chemarea și datorințele unui bun econom.

— Prel. gere populară. —
(Urmare).

Economul care nu știe folosi timpul înțelepțește, nu-și știe regula și conduce lucrurile sale, în loc de a avea dobândă după munca sa, el are pagubă. În loc de a câștiga din lucrarea pământului — averei sale — ca să-și poată împăca lipsele, nu i-se plătește nici lucrul și munca.. Astfel economul dă îndarăt. Starea aceasta o numim noi criză economică. De care ne putem scăpa numai, prin folosirea timpului cu înțelepciune, prin aceea că ne câștigăm cunoștințele de lipsă pentru a ști conduce economia noastră spre înaintare.

Astfel de cunoștințe iubiți mei economi, an de an bărbații noștri învățați, vi le spun prin gazetele anume destinate D-voastră..

Nu ve fi greu a prenumera barem 5 inși câte o astfel de gazetă. Chiar și cei ce nu știu, ceti, să se însotească cu cei ce știu și la un loc să țină câte o asemenea gazetă. Vara în duminică și serbatori, iarna, în seriile cele lungi, unii vor ceti, ear alții vor asculta, sorbind cu mare plăcere învățăturile scumpe, ce le aduc gazetele — întocmai ca micile albine mierea din florii.. Atunci și numai atunci zic, ve-ți da crezământ vorbelor mele când ve-ți proba.

Din inimă ve rog să probați acest lucru și vina mea să fie, dacă nu ve va plăcea și nu va va folosi!

Asemenea gazete avem noi românii următoarele: „Bunul Econom“, apare în Oraștie și numai cu 2 fl. pe an. „Tribuna Poporului“, la Arad cu 2 fl. „Gazeta Transilvaniei“, la Brașov cu 2 fl. și „Foaia Poporului“, în Sibiiu tot cu 2 fl. ș. a.

Nu e mult a pune un econom fie cât de lipsit, 40 cr. și 5 inși fac de 2 fl. cu cari își pot câpata un frate-tovarăși care să le lumineze și arate calea spre înaintare și fericire.

Face-ți cum ve spun și rugați pe dl părinte sau pe învățătorul D-voastră să dănași cu plăcere ve vor îndruma.

Cunosc că și până acum a-ți avut vre-o gazetă, dar a sosit timpul ca unul fiește care să înțelegeți că „economul fără gazetă e mort sufletește“.

Lângă gazetă cât de frumos i-ar sta și fiului ei, adecă atât de folositor „Calendar al poporului“ al sateanului, al plugarului și alte. Cari și numai pentru câte 20 cr. cu plăcere vin în casele D-voastră să ve spună sărbătorile, târgurile și câte alte cunoștințe de folos.

Nu trebuie să stăm acolo unde au stat moșii și strămoșii noștri zicând că: „cum au trăit ei lucrând pământul și nelavându-i vom trăi și noi“. Trebuie să dam înainte, să pășim și să ducem spre înaintare tot ce ne-a rămas de ei.. Am fi netrebnici! Ba am ajunge și de risul lumii, dacă și numai am mai cerca a trăi și a lucra tot în felul celor bătrâni. Am ajunge o soartă tristă, neputându-ne agonisi cele trebuincioase pentru acoperirea lipselor timpului de azi. Cari lipse din zi în zi cresc, ear' noi stând în loc ele ne ar copleşii și am duce în veci o miserie și o stare rușinoasă.

Ați putut afla din toate aceste iubiți mei, că dacă nu învățăm dela noi acele lucruri rele, ce azi silesc a se lipsi de noi și a ne împedeca dela înaintare, are să ne umble rău. Alte, popoare înainteaază văzând cu ochii! Oare nu e rușinos pentru noi a sta cu mâinile în mâneci, sau mai

bine zis „ca vițelul poartă cea nouă“ uitându-ne și mirându-ne de pașii lor repezi și siguri sp fericire???

Înlăturîți cu neșarea aceea moștenită dela străm!! Înălăturîți cu lenea, beția, risipa faltele ca aceste, ce ne sunt buturuj în calea noastră de înaintare!

Ce e mai păgător omului decât lenea?... Lenoș s'au credeți că e numai acela care i lucră aproape de loc, ci și acela ce „lasă pe mâne ceea ce poate faceți“. Ai fost azi, de pildă la sapă, ână la vecernie să zicem și având casă de făcut un lucru ce-ți e de lă bună oară a pune un raf pe o oală, în loc să te duci la ferar să-lui, te pui și te culci pe cuvânt că „vezi Doamne“, ești ostenit. Adecepe scurt, te dai lenei. Mâne când ți oamenii lucră cu carul, tu mergi roata la ferar — așa-ți spune: v'artimp, ieri aveam. Și așa-ți trece ziua-oară, alții lucră, tu rămâi cu lucrul înapoi și de aci încolo mereu schioțezi. În urmă te trezești tare îndără ajungi a duce lipsă mai de una m de alta, și ți se va zice precum furna zisese greerului într'o iarnă grea, mergi acum de joacă, dacă asta v'ă tot cântă! Adeca ție: „Mergiacum de lucră, dacă asta vară al dimit (lenevit)“.

E! și atunci a fi t'ârziu, că iarna nu e cules și ceceriș!

(Va urî).

Sfaturi economice.

Vreți să desghețați ferestrele? Ungeți-le cu un burete m'at în sara-mură, pregătită prin apă călduță și sare (ca să plutească ou în ea să fie sare). Ferestrele se or desgheța de grabă, când apoi le ecăm bărbătește cu o cârpă spre a l s'vânta.

Vreți să aveți ouși cât ține gerul? Țineți găinele la adpost și le nutriți cu nutreminte calde. Cucuruz prăgit încât-va și călduț. Ciofi ferți tocați în amestec cu țărțile grâu, ori făină de cucuruz și pună sare. Acest nutremant să-l dați șinilor în stare caldă și tot la 4 zile să bagați în el și o linguriță ardel paprică pentru 10 găini nu mai mul.

Vreți să nu ve r'inească unellele de fer (pluguri, sape, arșău ș. a.)? Ungeți-le cu o alife regătită din topirea la un loc a 3 arși slăniță și 1 parte rășină. Ungerea o facem prin un petec de postav l lipsa de perie moale.

Vreți ca parîi de grăd. ori st'elpit să nu să putrezească zeci de ani? Țineți-1 4 zile în laptele var, scoateți și svântându-se bie, ungeți cu accei sulfuric. Se înțege că numai partea ce e de a se lega în pământ se pregătește astfel.

Aveți vite pline cu păduchi? Ungeți-le bine, bine, cu o l'ife pregătită din său și floare pucioasă. La câte-va ceasuri apoi spălați-le bine, bine, cu leșie nu prea tare și a s'apun.

Ticușul-român, 1902.

G. Muican,
inv. gr.-or.

Mulțămită publică.

Cu ocaziunea concertului aranjat de Reuniunea de cetire și câzări" din Costel în 26 Decembrie 1901 st. v. au încurs următoarele oferte benevole și supraolvir:

Dela dl Vladimir Spătriu avocat în Vârșei 6 cor. dl Dr. Petru L'peniag avocat în Vârșei 2 cor., dl Gheorgho Popovici paroch în Vălcovăț 2 cor., dl Avram Corcea paroch în Costel 2 cor., dl Gheorgho Prăb h'itauer notar s'abst. în Voivodina 60 bani și dl Ioan Ureche econom în Vălcovăț 1 cor.

Totodată ne ținem de o plăcută daturină a amicitii la acest loc pe M. St. Domn Petru Barba profesor în Caransebeș, care a binevoit a dona toate opurile d-sale pe saama bibliotecii Reuniunii noastre, pri dl Andrei Ghidău protopop, cu ocaziunea alegerii de protopop ai Vârșeiului; precum și St. Domn Gheorgho Jianu învățător în Orașița pentru opul d sale „Potpourî“.

Marinimosilor donatori li-se exprimă și pe această cale profunđa noastră mulțămită.

Costel, la 15 Ianuarie 1902.

Patriciu Rămneanșu Traian Georgescu,
bibliotecar. secretar.

Pentru masa studenților dela gimnaziul nostru rom. gr. or. din Brad, au binevoit a dăruii următorii M. St. Domnii.

1. Dr. George Nicula, adv. în Alibuzar 5 cor. 2. Borșa montăză. institut de economi 10 cor. 3. Dumitru Lucașcu, 2 cor. 4. A. Stanca și I. Roman 60 fl. 6. N. Vanceu, 50 fl. 7. I. Manlio, N. Socol, T. Teodor, Ved. Voinea, Petru și S. Stanca câte 40 fl. 8. Const. Stanca, D. Stanca, P. Todea, F. Teodor, I. Brandușă, N. Ghidău, I. Furca, P. Hămagiu, P. A. câte 20 fl. 9. S. Moga, D. Baza, N. Montia, Z. Stoian și N. N. câte 10 fl.

(Suma 13 cor. colectat în Petroșeni prin Seb. Stanca stud. phil.), 10 Bușcarul-Soceod 50 fl.

Suma totală 28 cor. 50 fl.
Benevoitorii dă-uitori primeasă călduroasă mulțămită.

Direcțiunea gimnaziului rom. gr. or. din Brad în 15 Ianuarie 19 2

George Părdă,
dir. gimnas.

Subscriși în numele comitetului aranjator al petrecerii din Cenadul sărbesc, ținută în 26 Decembrie st. v. 1901 aduc cele mai adânc mulțumiri dlor cari au binevoit prin supraolvire a contribuții la formarea fondului cuic'uenal învățătoresc gr.-or. din sas amicitia comună și anume; Societățul domn Eugen Ronzy, denutat 10 coroane, spect. domn Dr. Nestor Oprean 4 cor., m. on. domn Terențiu Oprean 1 cor., clarisimul domn Dr. Epaminonda Lucaci 1 cor. și on. domn Emanuel Mocean, cand. de avocat 1 cor.

Cenadul-sărbesc, la Febr. 1902.

În numele com. aranjator
Iuliu Toția, învățător.

Felurimi.

Bibliotecă adusă din China.

— Italianii au adus cele mai bune cărți din biblioteca împărătească din Peking. Expedierea cărților s'a făcut sub îngrijirea lui Vigna del Ferro. Acuma se află în biblioteca Victor Emanuel în Roma și li-s'a făcut și catalog. Se află o istorie a dinastiei Han, cea mai însemnată din cele 24 de dinastii chinezești. Se mai află istoria dinastiei Ming, precum și una a dinastiei acuma domnitoare. E o geografie într'o sută de volume. Sunt serii filosofice, scrise de Confu ius și de alții, și de bună seamă ceva la fel nu se mai află undeva afaiă din China.

Femelle din Islanda. În localul societății pentru cultura mai înaintată a femeilor din Viena, a ținut zilele acestea baronul Kritzka de Jaden o conferință asupra stării culturale a femeilor, arătând că în toate privințele se bucură de o situație mai favorabilă, de cât cele de pe continent. Ele participă în mod intensiv la viața literară islandeză, redactează jurnale, țin conferințe publice mai ales contra alcoolismului, ear dela 1882 femeile au drept de sufragiu în chestiuni comunale și bisericesti. Conferențiarul a recitat câte-va poezii în limba islandeză, un cor mixt a predat un cântec islandez, a declamat o poezie în limba islandeză, care este limba sa maternă.

Meritul principal al femeilor islandeze este, că vegheză cu neadormire asupra purității limbii lor, pe când bărbații vorbesc cu predilecție limba daneză fiind în contact frecuent cu acest popor.

A apărut

și se află de vânzare la administrația „Tribuna Poporului“ următoarele opuri:

Din „Biblioteca noastră“

se află următoarele numere:

Nr.	Titlu	Cor. fl.
3-4	Versuri și proză, de G. Coșbuc	—56
5	Fabule alese, de Gr. M. Alexandrescu	—28
7	Intocmai, comedie franceză într'un act, de Zotti Hodoș	—28
8-9	„Istoria Țiganilor“, de Octav E. Lecca	—56
10	„Convorbiri pedagogice“ de E. Hodoș	—28
11-12	„Căntece bănațene“, de E. Hodoș	—56
13	„Căntece cătănești“, de E. Hodoș	—28
18-22	Zotti Hodoș, „Poftă bună!“ Carte de bucate. Partea I.	1.40
32-33	Zotti Hodoș, „Poftă bună!“ Carte de bucate. Partea II.	—56
14	„Copiii de găsit“, snoave, legende, de G. Crăciunescu	—28
15-17	„Numiri de localități“ cu mai multe ilustrațiuni, de Iosif Bălan	—84
Alte scrieri diverse.		
	„Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a a școlilor populare, de Damaschiu Medre, învățător; aprobată de Ven. Consistor, ilustrată cu cărți geografice	—70
	„Lupta pentru drept“, de Dr. Rudolf Ihering, traducere de T. V. Păcăteanu	2.—
	„Judecătorile cu jurați“, de Teodor V. Păcăteanu	—80
	„Libertatea“, de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcăteanu	2.—
	„Principiile politice“, după Dr. T. de Holtzendorf, de T. V. Păcăteanu	4.—
	„Caractere morale“, exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile populare vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov	2.50
	„Răsboiul pentru neatarnare“, de G. Coșbuc	1.—
	„Povestea unei coroane de oțel“ de George Coșbuc	1.—
	„Vieritul“, de Petru Vancu	1.—
	„Teoria Dramelor“, de Dr. Iosif Blaga	3.60
	„Juvenilia“, de Sextil Pușcariu	1.60
	„Pribeag“, de Ioan Iosif Scopul	1.50
	Instrucțiuni populare despre „atorințele și Drepturile părintelui de dare“, edate de Wilhelm Niemandz	1.20
	„Ioan Botezătorul“, tragedie în 5 acte și un preluđu, tradusă de Il. Chendi și C. Sandu, după Hermann Sudermann	2.—

Henric Ibsen „Zina Invieret“, Epilog dramatic în 3 acte, traducere de Il. Chendi și C. Sandu	1.—
„Zece ani de mișcare“ literară în Transilvania 1890—1900 de Ilariu Chendi	1.—
„Poesil“, de Maria Cunțan	1.50
„Musa Someșană“, doine și căntece populare de Iuliu Butnariu Sălăuțanu	—30
„Călătoriile în Rusia“ ale preotului bănațean Mihail Popovici, publicate de N. Iorga	—40
„Vatra părăsită“, de Ioan Slavici	1.50
„Istoria literaturii române“ în secolul al VIII-lea. Vol. I. și II., de N. Iorga	20.—
„Mie Catechism“, de Silvestru M. Andreievici	—30
„Monografia“ comunei bis. gr. ort. rom. a sfintei adorm. din cetatea Brașovului, de Bartolomeu Baiulescu	4.—
„Drepturile și datoriile învățătorilor (învățătoarelor) români. Pentru învățătorii și învățătoarele române dela școlile populare, elementare, superioare și civile; pentru elevii și elevele dela preparandii și dela cursurile pentru asile de copii; pentru școlile școlare (școlăre, școlăre, școlăre) confesionale; pentru preoții, direcțiunile școlare, autorități bisericăști, susținători de școlă; pentru inspectoratele confesionale diecesane și pentru artiștii comunale. Pe temeiul legilor, regulamentelor, ordinațiilor, instrucțiilor, hotărârilor și deciziunilor principiare. Serisă și compusă de Dr. Mihail Szabó, inspector reșec al comitatului Torontal. Tradusă de Eugen Zasio, profesor	5.20
„Amicul Poporului“, îndreptar în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român, de Titu Vuiculescu, pretor	1.—
„Clupe de repaus“ de Sorcovă. Un drăgălaș volum de schițe și foite	2.—
„Potpourri“. Practica cetățului. — Ortografia noastră. — Despre numerul. — Bufani și frățuți. — Sărutatul. — Chestiuni culturale, de Gheorghe Jianu	1.—
Din „Liturgia bisericii ortodoxe române“ pentru școlile medii și populare	—60

La comanda să se mai adaugă de fiecare op 10 flori spese postale.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

HOFFMANN SÁNDOR

Prăvălie de mode și magazie de tepich.

„La Rândunica“.

ARAD. (Edificiul teatrului).

Te'efon Nr. 10.

Telefom Nr. 10.

Principiul meu este să realizez un mare comerț cu prețuri ieftine și solide.

TÂRGUELI DE CARNEVAL

Prețuri ieftine, fără concurență!

În marele meu magazin atât mărfurile mai fine, cum și cele de mai puțin preț, se vând cu preț redus, ca de ocazie 200 metri flanelă și barchet, resturi, se vând cu prețul jumătate.

Ocaziune!

1 frumos sort de batist 27 cr.

1 frumoașă biuză de flanel, modernă 95 cr.

1 metru barchet bun, de spălat 19 cr.

Ocaziune!

1 metru Loden cu lățime dublă 48 cr.

1 păreche mănăși de iarnă foarte bune 25 cr.

3 părechi ciorapi americani, pentru bărbați sau femei, numai un floren.

1 roulot (vig) pânză de Zips, 5 floreni 50 cruceri.

Mostre trimit în provincie punctual.

597 — 41

Sanatoriu și institut de cură cu apă rece

— învuițat de înaltul ministru de interne prin ordinațiunea Nr. 81.945/1901. —

În toată Ungaria-sudică singurul institut de cură autorizat, care iarna vara stă deschis pentru public și primește la cură bolnavii cu locuința în institut și externiști. Bolnavii pot avea la dispoziție sfatul ori-și-cărui medic.

Mijloace de lecuire:

Baie cu lumina electrică: pentru vindecarea reumei, podagrei, îngrășărei, și înveninării prin metaluri. Aceste băi pot fi folosite și de cei bolnavi de inimă, 15 bilete 15 fl.

Baie de cură cu apa rece: pentru sănătoși întărire, și vindecă boale de plumăni, de stomac nevralgic, boale de intestine (mațe), insomnia, durerile de cap etc. 15 bilete 6 fl. Abonament lunar 10 fl.

Baie de acid-carbon: pentru vindecarea boalei de inimă, boalelor femești și lecuirea slăbirei pricinuită de nervositate. 15 bilete 18 florini.

Baie maure: pentru vindecarea boalelor femești, reumei, nevralgiei, înțepirea mușchilor etc. 15 bilete 16 fl.

Baie cu apa rece electrică: Vindecă nervositatea, dureri de nervi, slăbire peste tot a sistemului nervos. 15 bilete 15 florini.

Inhalatii: soole sau cu extract de brad. După modelul celor din Reichenhall și Gleichenberg, — în contra boalelor de plămâni și de gât. 15 bilete 9 fl.

Gimnastica-svedeză: pentru vindecarea strâmbărilor de spinare, înțepenirii mușchilor; pentru lecuirea slăbirei la copii anemici. Taxă lunară de la 10 fl. în sus, după gravitatea cazului de boală.

Massage: pentru vindecarea boalelor de nervi, a anemiei, a îngrășării peste măsură și a slăbirei generale. 15 massage 6 fl.

Massage electrice: pentru vindecarea nervosității, a durerilor de nervi și pentru ușurarea mistuirii. 15 bilete 12 fl.

Electrisare galvanică și cu curent faradic: Bolnavii interniști pot avea la dispoziție sfatul ori-și-cărui medic. — O odaie (cu încălzit, luminat și serviciu) și proviziunea sau întreținerea: 85 fl. pe lună.

Medicul conducător:

D. HECHT,

Arad, Strada Zrinyi (fostă Sziget) Nr. 3 (Intrare în stradă vis-à-vis de Teatru, între prăvăliile Maresch și Szabó). Telefon 270.

541 — 50

Cruce dublă electro-magnetică

vindecă și inviorază sub garanție

Aparatul acesta, vindecă și folosește contra durerilor de cap, urechi și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sângelui, anemie, amețeli și uituri de ureche, bătaie de inimă, sgârșiri de inimă, asma, auzul greu, sgârșiri de stomac, lipsa poftei de mâncare, răceală la mâni și picioare, reuma podagră ischias, udului în pat, influinza, în somnia epilepsia circulația neregu-

lată a sângelui și multor altor boale cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. Insușirea acestui aparat este că vindecă nu numai din timp în timp ci introduce constant în corpul omenesc binefăcătorul curent, când pe deoparte vindecă cu succes boalele aflătoare, ează pe de alta parte e cel mai bun scut contra îmbolnăvirilor.

Deosebită atențiune e a se da împrejurărei că acest aparat vindecă boale vechi de 15 ani.

În cancelaria mea se află atestate incurse în toate părțile lume cari prețuesc cu mulțumire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimite banii.

Unde ori-ce încercare s'a constatat zădarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta“ deoarece „Ciasul-Volta“ stă în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficial oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut apreciat și cercetat.

Deja ieftinătatea crucei mele electro-magnetice o recomandă indeosebi.

624 47—50

Prețul aparatului mare e fl. 3, sau Cor. 6. — folosibil la morhuri cari nu sunt mai vechi de 15 ani.

Prețul aparatului mic e fl. 2, sau Cor. 4. — folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Expediție din centru și locul de vânzare pentru țeară și străinătate e:

Albert Müller, Budapesta, V., str. Vadász 42. K colțul str. Kálmán.